

Lorenzo Laguarda

L'ULL

NUM 20

OLOI, 2 DE NOVEMBRE DE 1912

TARDOR I

No's tornan originals,
ni's publican anuncis de cap'mena

SI SCRIPCIO: Provincias, 1'50 ptes; Extranjer 3 frs.
Ultramar 5 frs.

L'ULL (Tenorio) — Alzaos fantasmas vanos,
que os volveré con mis manos
á vuestros lechos de piedra.

ELS EFECTES D'UNA RELLISCADA

Els aconteixements succeïts durant els darrers dies de la passada setmana, han fet perdre'ls estrep's a n'el famosíssim y vellot' setmanari *El Deber*, fins que ha caigut del *burro poderós* que ab gran content montava per obra y gracia d'un tácit consentiment, qu'ara no'ns ha donat la gana de tenir. Habiem d'esser precisament nosaltres, cansats de mirantse passejar per tot arreu aquell genet fatxenda que tot ho feia y desfeia a son albir, els que ab certeres pedrades li esvalotessim el pobre quadrúpede y aquet fugís lleuger de cames, aburrit d'aguantar tanta camama.

La trompada rebuda'l caure'n terra l'infelís, ha sigut tant colòssal, que ha perdut completament la noció de totes les coses y la poca xaveta que per equivocació pasturaba en la seva nafrada testa.

Aixís l'haurieu vist dissapte, que, pera alleugerir l'efecte de la ridiculesa en que incorregué, volia sincerarse explicant a n'els seus mossos de peu, el conte ful d'un dictámen, extret ab estenalles del cap privilegiat de D. Joan de Deu Trias y Giró. Aquet bon senyor, que nosaltres coneixém tant o més bé que l'àngel exterminador (?) de la capsalera deberista, es en concepte nostre un gran teóric del dret, pró res més que gran teóric, perquè de práctic veuriau com no n'es si citessim els innombrables plets que porta perduts en la seva carrera juridica. En quan al altre senyor lletrat que firma ab el nom prestigiós de Guillém M.ª de Brocá, hem de dir, perquè ho sabém de bona tinta, que autorisá ab la seva firma el *lluminós* dictámen, sens donarse la molestia de passarhi superficialment la vista pera llegirlo, posanthi el seu nom sols per rahóns de companyerisme y per les supremes d'uns crescuts honoraris; oferts d'una manera espléndida pera fer rajjar a la forsa una opinió que a n'*El Deber* convenia en evitancia d'una condemna deshonrosa y pera amagar l'arbitrarietat del Mitxes Negres inconscient.

Detenirnos podriem en l'exámen del suplement d'*El Deber*, pro més preferim seguir per un altre cantó que farà ressaltar més y més el mal paper que ha desempenyat el célebre bunyol fregit en la bunyoleria que l'Herbolari te establerta en el carrer de Sant Rafel.

Pera estroncar una mica les llágrimes que'ls queien a causa de la reventada, tingueren l'espaterant acudit de fer repartir diumenge, a la sortida de missa de dotze, els ditxosos suplementes que a n'ells, a falla de millors armes, els hi serveix de *cortaplumas* rovellat pera batres en retirada. La gent, la bona gent que, caritativa, consentia el regal solsament pera descarregar els neulers a n'el llastimós repartidor, no estava en aquella hora disposada a empassarse llatinades ni articles dels códics civil y penal, barrejats ab sentencies del Suprém; prou allavors preferia catalanescs plats d'es-cudella, arrós que fa'l ventre gros y la panxa toba o'ls suculentíssims y endlumenjats macarróns a la italiana. Aixó era lo positiu, y lo demés son trons.

Y en quán a les mostres d'irrespecte escandalós que donen a certa personalitat, perquè, esclau de la seva conciencia, no ha volgut ajupirse a la seva voluntat, els dirém, ab totes les atencions que per nostre part se mereixen els desventurats senyors d'*El Deber*, qu'han demostrat en grau superlatiu que la cultura y educació d'ells, está a l'altura del *betún*. No més els faltava aixó, pera acabar de posar en evidència el poc prestigi que nosaltres els hi hem deixat.

Ploreu, ploreu arcaiques criatures la desgracia que haveu tingut pel mal cap vostre; y quán les vostres glándules llagrimalas estiguin exhahustes d'aigua ploranera, veniu cap a nosaltres que tenim un carro sense burros, y'l podreu tirar fins que acabeu les poques y efimeres forses qu'encara hus quedan.

Los últimos momentos de "El Deber"

D. JUAN TENORIO

Acto 7.º Escena II.

D. JUAN, *El Deber*. COMENDADOR, L'ULL, SOMBRAS Y ESPECTROS (entidades olotenses)

L'ULL Aquí me tienes truán,
y también vienen conmigo

los que tú eterno castigo,
de Olot, reclamando están.

El Deber—¡Es el ULL!

L'ULL De que te alteras

si tu solo eres su dueño
y dices que con empeño
los volverás como quieras!

El Deber—¡Ay de mí!

L'ULL ¿Que? ¿tu redacción
se desmaya?

El Deber No lo sé,
concibo que la guiñé;
no son sueños... ellos son!
Temblo jamás conocido...
la sucia pluma me asalta
y aunque papel no me falta,
está mojado y podrido.

L'ULL Esto es *Deber*, que se va
concluyendo tu existencia
y el plazo de tu *sentencia*
fatal, ha llegado ya.

El Deber ¡Que dices!

L'ULL Lo que hace poco
todo el pueblo te avisó,
lo que te he avisado yó,
y lo que olvidaste loco.
Mas los trastornos que has dado
debo volverte; y así,
llega *Deber*, que yo aquí
un plato te he preparado.

El Deber ¿Y que es lo que aquí me dás?

L'ULL Desprecio y postergación.

El Deber ¡¡¡Socorro á la redacción!!!

L'ULL Te doy lo que tu serás.

El Deber ¿Postergado yo he de ser?

L'ULL Como ha de serlo un traidor;
así, acaba el deshonor
de tu incumplido deber.

El Deber Todo esto, bien;... mas desprecio...

L'ULL Hasta el de tu propia gente
sufrirás eternamente
por hipócrita y por necio.

El Deber Conqué! hay un castigo más
del que hasta ahora sufrí?
conque! es verdad ¡ay de mí!
que no podré engañar más?
Fatal verdad que la tinta
me hiela dentro el tintero,
pués ya dice Olot entero:
¡Ningún Chato nos la pinta!
Y este reloj?

L'ULL Es la medida
de tu tiempo.

El Deber Espira ya?

L'ULL Si cada semana se va
un instante de tu vida.

El Deber Y estos me quedan no más?
Mal confrade, tu poder
me haces ahora conocer.
Cuánto tiempo me das
de arrepentirme?

L'ULL ¡Infeliz!
para morir con honor,
has de reparar tu error
y publicar tu desliz.

El Deber ¡Imposible, en un momento
borrar los años malditos
y engaños que llevo escritos!

L'ULL Aprovechate con tiento,
porque el plazo va á expirar,
y las músicas tocando
por ti están, y están provando
el vino con que te han de ahogar.

El Deber Conqué! por mi tocan?

L'ULL Si

El Deber ¿Y estos himnos inmorales?

L'ULL Son los salmos penitenciales
que están cantando por tí.

El Deber Y aquel banquete horroroso?

L'ULL Es tu entierro.

El Deber Muerto yo?

L'ULL Tu pluma te envenenó
en un rpto rencoroso.

El Deber Tarde la luz de la fé
penetra en la redacción,
pues papeles en montón
á su luz tan solo vé;
los ve y con horrible afán,
pués al ver su multitud
veu el temps que hi hem perdut
les comunes omplenant.

Ah! por doquiera que fuí
la razón atropellé,

á la prensa escarnecí,
á la justicia burlé
y de todos me reí.

Yo á los pobres engañé,
yo á los ricos reducí,
solo papel ensucié;
y pués tal mi vida fué,
tengo que morir así,

R. I. P.

DIARI DE «L'ULL»

Dissapte, 26.—Marxa el nostre Titella a Girona, per parlar mal de certa persona que li fa nosa.—A dos quarts de vuit del vespre sur el caríssim ULL en braços d'en Culasso que no se entén de feina; l'èxit es inmenés.—A les nou, uns quants ullaires ens *pulim* les 150 *palomas* del *sanyó* Sureda.—En l'«Ideal Park», hi presenciém les ballerugues d'unes mosses amigues de Matussalèm.

Diumenge, 27.—Dia espléndit.—Al sortir de missa de dotze plou... plouen els dictàmens cèlebres que ningú llegeix; mossén Pere ne te una forta enrabiada.—A la tarde, gran exposició de pantorrilles en el camp de *sports* Entra la familia d'en Mitxes Negres, deixant de saludar al digne D. Lluís; ja'ns ho pensavem que farien el raro!—La Carmeta Castanya, estrena una blusa blanca y una corbata blava: *purexa* y *celos*.—Veiem en el Teatre Principal el *Petit Bertin* y la càlida Nuria Marsal, la que canta bé y envia tres miradetes, una pel bec d'en Figueras y les restants pels de L'ULL; després vol conquistar la clepsa del encara xistós senyor Mir que se la aguaita gratantse el nas; en *Carlitos*, dasde l'arcoba del palc presidencial, somriu tant silènicament al oir el *Ven y ven*, que 'ns temém veural després a cà la Tia.

Dilluns, 28.—Passant per la plassa de Sent Esteve, Eolo se'ns emporta els sombreros. *Cuidado*, mossén

Pere, que ab un vent aixís, les teules perillen -- Al vespre, L'UII, el *Carro del vi* y'l *Carretó*, celebran ab xampany la cornada qu' *El Deber* ha rebut.

Dimars, 29 -- Avui no passa res d'importancia.

Dimecres, 30. -- Hi ha un casament d'upa, molts barrets, moltes xisteres y la viciosa assistencia del *gorrero* Sebas al apat, que, com que ningú l'ha convidat, no sab trobar la casa. -- Arriba el *niño* Solá de descarregar els matxos seus, que portaban matóns de *Pedraibes*. -- També arriba la *virginal* hetaire, compatriota nostre, parroquiana de *Au Lió d'Or* en Barcelona, coneguda per *L'agafa guilles La Paquita*, dos noms ben batalladors; jau en l'*Hotel de Europa*.

ULLADES DE LA SETMANA

El nostre importantíssim Titella, desitjós de realsar l'imporsancia d'aquesta ciutat olotina, trevalla de la manera més activa, com es en ell peculiar, pera ascendir a grau de terme el *Jutjat* de 1.ª instancia y d'instrucció. Es una mania que te sempre que'l jutge no es sant de la seva devoció.

Nosaltres no dubtém véurens ben prompte, gracies a tant *desinteressada* activitat, una casa nova que digui: *Palacio de la Audiencia*.

Dies enrera, en el púlpit d'una iglesia, mossén Pere Llangonissaire, donava lliçons de teneduria y administració mercantil, encomiant de pas a n'els seus oients, les exelencies dels mengivols articles de la seva botiga, célebre perque está baix l'advocació d'un sant que no es en el calendari: *sant Tarugo*.

Senyors d'*El Deber* no hús el tireu tant a n'en

Roura. Ell no te res d'ilustrat, no més es un memorión que sab empollar lletra per lletra el dictámen d'en *Trias*, car no vá esser altre cosa el seu *brillant* informe.

Y realment, ja fruim els dies d'alegra festa pel triomf que nosaltres hem consehuit, puig l'*Alfred Dorca* es amic nostre y vosaltres uns irreconciliables enemics. La qüestió es feuse la guitza.

Patalejeu tan que pugueu, qu'es l'únic recurs que hús queda.

Se veu ben be que'ls redactors d'*El Deber* no inspirán llástima a ningú; car malgrat haber donat nosaltres l'exemple iniciat y encabessant la llista de suscripció pera recullir les miserables trescentes pessetes que'ns sembla necessitan pera pagar els plats trencats d'una seva calaverada, ningú ha volgut contribuir, fora de les espléndides y honorables persones del *dissapte* anterior. Ab aixó tanquéim la llista y que'ns fassin la punyella.

Confidencialment ens han comunicat, qu'una persona que tenim per amiga nostre, colobará en el nombre extraordinari d'*El Deber*. May haguereu dit que se'n passés tant aviat!

Ja cal que de demá en vult, tothom vagi a fer xerínola en la *Gira Popular*. Si hús ve de gust podi inscriuros en nostre impremta fins el di-vendres.

Imp. de Pere Aubert. -- Ciutillers, 22, Olot.

EL POBRE

SR. D. "EL DEBER" ESCUALIDO DE BERANO-TRISTE

Ha fallecido a la avanzada edad de 16 años,

habiendo recibido los beneplácitos unánimes de 52 ojeros

AL CARAY ESTÉ

Sus afligidísimos padres *L'Amo* y Sr. *Titella*, hijos *Peret Doctor en Longanizas*, *Antonet Torero*, *Vuelo-oso Farmacéutico*, *Mala Ventura Llegarás de But farra*, *Teresito Chato de Noy-Nadie* (presentes), *Sebas* (ausente) y la sin razón social *Medias Negras, Dependiente Nasi y C.*, *Carlitos de los Libritos* y *Gigante de los Valles, S. en C.*, ruegan a todos los enemigos le tengan presente en sus campañas para no meter la pata y se sirvan recordar en las mismas el fin que ha foscudo.

En consideración al hedor que despide el duelo, no se acompañará el cadáver.

Se replica el carretón para el día del sepelio, que oportunamente se avisará.

El Infelicitísimo Buenito, cederá 50 plumillas gratis, por cada acto de desprendimiento que tengan a bien depositar en la tumba del finado. «*Palacio de L'UII*», 69, izquierda.